

Must Biblical Heroes be Perfect?

Jacob J. Schacter, jacobjs@earthlink.net

From the Archives

A protest by Rabbi Aaron Koller ז"ר against the trivialization and profanation of the Avos in "Chumash Motifs," an ongoing newspaper series. This essay appeared in Warsaw's Der Yidische Togblat, Poland's only religious daily newspaper, 13 Nissan, 5695/April 16, 1935.

I was recently shown the last few issues of the newspaper *Hent*. How shocked I was to see the terrible blasphemies and the violation of the sanctity of our Holy Patriarchs and Matriarchs that they contained.

The laws of our Holy Torah obligate me to react to this unheard-of profanation of truth, Childish Sheim Shmonaim and violation of the dignity of the Jewish Nation. I thus feel compelled to depart from my usual practice and to issue the following public statement:

The holy forefathers – who were the most luminous, loftiest, and purest personages, the holiest creatures – represent the foundation of eternal spiritual vitality, the wellspring of blessed and the full range of positive attitudes for the entire world, for all of mankind. The Avos are, in fact, held in the highest esteem by every nation on earth. The worst enemies of the Jews did not dare tamper with their luminous and holy image.

How deep the shame and how profound the anguish, then, that this despicable blasphemy should appear in a Yiddish, so-called national paper! Worse yet is the shame that this very newspaper, which compromises every principle for financial gain, did not realize that its violation of the dignity of the Avos would arouse protest from its broadest circle of readers! This protest, besides curtailing this outrage, also serves as a source of encouragement to the religious community. Did the publishers really expect people to ignore such

defamation of the Creator. His Torah, and the holy Patriarchs, who form the very basis for the continued existence of Klal Yisrael? The worst victims of this betrayal are our youth, for whom these stories are an insidious venom which can poison their entire way of thinking... especially in this era of widespread ignorance when so many young people are not even vaguely familiar with what the Chumash writes.

If we continue to tolerate such falsehoods in our homes, how can we continue to beseech G-d to answer our prayers in the merit of the very same Patriarchs and Matriarchs that these columns malign? Who knows but what our proud outrage caused this present outrage to take place? May Hashem heal the breaches within His people and rebuild its spiritual ruins. (signed) Aaron Koller, Rosh Mesivta of Kletz, who writes these words and signs them... grieving over the shame inflicted on the Torah and the People of Israel.

about the holy forefathers, and certainly do not know what Chozal say about them. They will instead learn about the Patriarchs from a *Hent*-perspective, called from the "Chumash Motifs," which are meant with cynical ridicule and the spirit of the Yevsekizya (the Jewish Communist division). Every Jew possessing a spark of

The Jewish Observer, March, 1991

Advertisement for Hatanakh.com featuring a large graphic of a menorah and Hebrew text. The text includes the website name and contact information.

L. Wolf, The World According to
Hateki Selected Poetry and Prose
(New Haven, 2002), 13-15

HAGAR LEAVES ABRAHAM'S HOUSE

The dawn is blue at the window,
Three times the rooster crowed.
Outside the horse is neighing,
Impatient for the road.

Hagar is worn with weeping;
Her child lies in her arms:
Once more she casts her eyes around
The gray, familiar room.

Outdoors, the teamster haggles
For his fare with Abraham:
"All right, six dollars, even,
For hauling both of them."

The pony scrapes the gravel
As if it were saying, "Come on!
Give me a chance to show you
How to make the highway tame."

"This is our portion, Ishmael;
Darling, dry your tears.
This is the way of the Fathers
With their long and reverend beards."

She foresees herself abandoned
In a railroad waiting hall
In a foreign country and she sobs
Into her Turkish shawl.

"Hagar, stop that sniveling—
Woman, do you hear me or no?"
Hagar takes her bundle,
Hagar turns to go.

He stands with his silken cap on,
The pious Abraham—
"Dear mother, tell me, does he feel
My heart's defeated pain?"

The whistle blows; they've started.
She sees, through tear-rimmed eyes,
The village houses slowly
Scrape backward in a haze.

She takes the earth and heaven
To be her witnesses:
This is the way of the Fathers
With their long and reverend beards.

ה ת נ ך

שיעורי ימי העיון זמינים כל השנה גם באתר התנ"ך
www.hatanakh.com

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ב

Must Biblical Heroes be Perfect?
Jacob J. Schacter, jacobjs@earthlink.net

29 March 1935

מאשינו על פיך דומם

הגם לעצם נאנט בני אברהם עו

השאלה הזו, למה אין עין
הדומה לעצמך ברוחם
אין שאלתם: כמסע ענין און סיפור
אורי' לעצמך עתה

ווי וויינטן מ'האנדער ראלענען
אדער חיות נעחטען נאך
ה'לילה — האל'טע ס'יר עואלעם
דו מעקסט פאר און און

— שוה'ע'ר דו ערומט נאכטע
האט איהם שוין געזען אונטערעם
הארע'ר דו מ'ווייסט דו רעגסט איהם
אז נישט — ווייל און און

און חת'ר נעחטען שוויגן קענענען
דאס שוין'ר קענען ווי איהם
א פארשטעל פון גרייטע ווי
און א שפ'יענען איהם חת'ר
דאס האט און איהם נעחטען
אפ'ר חת'ר ווי איהם נעחטען

חנה מער'לעך אברהם חת'ר

די בלאזטען סאנט און מענטשען
דער האטן האט'ר די מאל נערווען
אין דרויסען חת'ר'ע דאס מעדעל-
צום ווייסען ווען נערווען

תום שפ'יען א פארשטעל
מ'ווייסט און און און
אין און נעחטען איהם
צום לעצטען מאל און און

דער בעל'ענען וויינטן דין אינדעווען
ביים אברהם'ס וועלען דאס וויינטן
לעגט זי'ר די אברהם'ס וועלען
ס'וועלען און און און

דאס מעד'ען שפ'יען און און
ווי מ'ווייסט נעחטען און און
אם על און און חת'ר איהם
ווי מען לעצטען מאל און און

און און און און און און
און און און און און און
און און און און און און
און און און און און און

באטן גאט'ר, שנה רבי ווארן (ז"ק ווארן, אמת), ח'ג
ד'ת' 80-79

דו כשננשים לענין ישמעאל ויצחק. בהשגות והשקפות של אנשים גיליים וכפרט כדוד
הזה, אפשר לטעות שהיתה כאן תגרה בין שתי נשים על זכויות בניהן. אטור להבנות ואח
על הדעת ומחשבה זו היא כפירה ממש. זה גם לא מתקבל על השכל כי הרי הקביה צויה
לאברהם לטמוע בקול שרה, וכסחם תגרה בין שתי נשים לא היה הקביה מצוה זאת.
וככלל מעשי האבות, שכפי שאמרנו היו יסודות לבנין עם ישראל והעולם כולו, לא יכלו
להיות מושפעים השפעה כל שהיא מנטיות ורצונות עצמיים. להבין ענין זה לפי כמות
ואיכות השגתו, צריך לדעת שאין אבות אלא שלשה, ואילו היה פגם כל שהוא באבות,
יהיה זה פגם רק מן הדק, היתה כל מציאות עם ישראל אחת. מן חורה, הגאולה ויום
הדין העתידים לכאן היו ככה ובהשפעת האבות על צאצאיהם. יודעה גם השפעת הסביבה
על האדם ואפילו על הגדול בענקים. מי לנו גדול מיעקב אבינו שרצה להתרחק מלבן וכינוי
דרך שלשת ימים וחזיל למדו מזה שדרך שפכר כה רשע מוקח שלשת ימים, גם ירוע
שכלל שהאדם גדול יותר, השפעתו חזקה יותר. ישמעאל היה כמדורגה גבוהה מאד בחכמה.

Must Biblical Heroes be Perfect?
 Jacob J. Schacter, jacobjs@earthlink.net

212 חור א' י

כצנצן מסי זכר ופי כשים נמסרים דף סיו ולק יל מעצם
 ככול צגום קומצם למנוו חמד ספי ולק אחר כסים רים פי
 שמתו ספי נמסרים סד עזולחס או יחס כלי מוך כלי. ומסוך
 סלסוך. מתמס דפסוך לך דלמ יספיסו לפסיר דלנות ספירי
כסמירי או ספירי מתמס וסרין סוך כי למס פוליס ספירין למס
קס נפיש ווליס וסלייס דפסין סן לכס דין מתלם כלל סיו ססוך
חפס חיה רים ספירי כסגיס ופי ספירי סיו וסריל סיו וספיו
מחיל חוקס סלויס לא ספירו אלם נפיש ככנז' דפירוזן וסוך
חפס סיו פירי. קס סס פלגי קוסס כד ספסר לא ללכס ולא
למססס רק נמלח נמח' ומלחס ססל סול פלד קסס דפוסס [פי
כסוכס קיס דרין] ספספסן כסוכס סקרוכ סוך ריים ססס כפוס
כלסס דוד ססס ספירי לאלף ססל סול סססס ווליס לרי חסך
סכסן כדוך סידוס סמל' דפוס' ויליס ססל' סלף. סכיס למססס
וסול לסכסויס. לריס ססס. קסיו לאלף ססס' ולא סלד סססר
קרוסס סכסס סססי ססול' דפוס סכסרו לסרוכו ספוספוס כפוס
ספירי רים רפס' סף כי לפר' סן סומוס' סלס סססי ידשו
לפרי סיון ססס סססין סרוסס סף כי דפסי סססר כס ס' סססי
כססל' ספיש קפשוסי כדולי' וסכסס' לרסס סן לא לוספוס
כפדריס רק סלס סלייס סלס' סול' דפוס לן לא סין ססספירי
לרסס סססוקס לן סן' רלס סלוקס' דפוס וסין כפירי' קוסס.
קס סלד ססספס' סול' סיו' ולא פדוס ססספס סיו' דקלי' ינס
וסיס סלר' ססס' לרין קרוססן כרוסס' פסין דפיס סין וססס
סל סקרוסיס וכסיו סלס ספיש סס. חלססר וסירי כססספס'ס
יפירול וססס' ק' סול' סל סוכ' וסס' סס' לם סל' ספוס קידוס
ל סס' וסס' חלסס' ספוס' סלס' כפסירין. סלסס' ספיו' ו סל' נס

כסר סולד סיס ססרו כניס סססל וסכסרו עכלי מקוס
 פליו ססרו נמח' סססו וסס' גס פירוס
 כסרף וסרד שססו סס' פולל יונק סוכסוס כניס כסרף סקרו'
 כליס ספירס' ונס סול חוכסו ללמוד סס' לילס ויוסס כי סס' סס'
 לו חקוס וסססוס כסרי' ספיש. וססוקוס סל סרוס סססליו
 וסל כסלסן. חלססו סכסס ססקדס חל' לו כסוס סרין ללסוס
 ללס כדס' וסל' לוליס חול' ולפוסס' לכיוס כלי ססוך כלי
 כפוס' כפ' וסרל' וסרל' וסרל' וסרל' וסרל' וסרל' וסרל' וסרל'
 רס'
 לר' כלי פנילס וכסס' סף כי חלסס' לוס' כסס' ד' סיסר דפ'י
 כפישתוס' סל דף נפוסס' סן סלרין יד קפוס' דסיל כרסס' סלד'
 כפוס' ססוך יד ס' רפס' :

סימן יא

דדברים שבעל פה אי אתה רשאי לאמרם
 בכתב, ודברים שבכתב תחוב דוקא על קלי
 ובדיו, ככל ענין ספר תורה ע"ש. והגי אומר
 בראשון לא מצאתי שוב רמז בדברי הרב חות
 יאיר לדחות מטעם זה דברי הטיו ומשאת
 בנימוץ. רק כותב בוהיל ועמיש טיו ירד סיס
 רע"א שמאד צ"ע במיש ראיה משים סוסה
 ואכ"ם ע"ש סלמן טיו שלא הזכיר כלל פיה
 דהמצאת הדפוס המצאה חדשה, ועוד כבודו
 הגדול של הרב כנסת יחזקאל במקומו מונק
 דבריו בזה אינם רק מן המתמיהים, ולא זה
 הדרך לפלפל כזה בפה שנוגע להוצאות הדינים,
 באמת כי משה רבינו לא קם כמותו בבגדא. ו
 ושלמה לא קם כמותו בחכמה, אולם השיית
 הבים וראה מראשיתו, וגבולות חלק לכל החפצים
 והדורות להשלמת החכמות, ולא כל העתות
 שחת בזה עתים השיים ואין חזון החכמה נפרץ.
 ועתים ממללים בתבונה ובעלי החכמה והסגולה
 מרובים, ואיך לך דבר שאין לו זמן ומקום.
 הכל ברצון השם יתברך שהוא קורא הדורות
 מראש, ובכל זאת הראיתי בספרי כי לא אלפן
 ישראל מחכמה זו, ועוד בימי המקדש בבית

היה
 חתומ
 ח'ול

היה כנסת יחזקאל סי' יא

במתח' פ' וסיון כולל'ג אלו הוא סול' רשאי ולא סרירי' וסססו'
 חלילתו חסר' עטו לרסס' סס' כל דס' ססס' וססו' חסר' ס' ס' ס'
 וס' ססס' ס' ססס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 וס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סל כרס' חלוק כ"ל וכיון דסרף ככיו קודס כסרוג סס' חן וסל'. סול
 סל' ללד' מ"ס סססס' חס' ירד' דפוס' חל' סל' סול' סול'
 סס' סל' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'
 סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס' סס'